

Előfizetési árak helyben és vidéken

Egy évre . . . 12 korona
Félévre . . . 6 korona
Negyedévre . . . 3 korona
Egyes szám ára 12 fillér.

Megjelenik vasárnap és
csütörtök reggel.

HATÁRŐR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Ujvidék.

Petőfi-utca 47. szám,

ahova a lap szellemi s anyagi részét illető közlemények küldendők.

Ilyen közleményeket és megkereséseket lapunk nyemdjára is elfogad

Az Országos Függetlenségi és 48-as Párt Délvidéki és Alföldi Függetlenségi Párt Ujvideki Hivatalos Lapja.

Rendőrök a politikában.

A munkapárti uralom két kormánya a számos honmentő törvény alkotása mellett más figyelemre méltó hasznot is hajtott az országnak. Meggyűlöltette saját magát, meggyűlöltette a munkapárti élősdi gyűlekezetet és meggyűlöltette sok egyéb jeles intézményünket is, amelyek iránt való gyűlöletünk 40 évi feledés fátyla alatt szunnyadott. És mesés szerencséval gyűlölté tette az államnak csaknem minden intézményét szinte egész az anarchiáig, úgy hogy ma már az állampolgárok kevés illuzióval minden hivatalos intézményt ellenségül tekinthetnek. Gyászos szerencséje akadt a munkapárti uralomban az országnak, de már éppen ideje volt, hogy ébredjen a még csak negatív eredményekkel beszámolható gyűlöletünk. Ez az ébredés pedig már jelent valamit, ezután már a pozitív cselekvés ideje is mihamar elkövetkezik.

A gyűlölet tárgya legujabban a rendőrség és éppen a budapesti rendőrség, amely politikai szereplése folytán ma már odajutott, hogy népszerűsége az 50-es évek zsandáraiéval vetekedik.

A Ritter contra Majoros—Tóth—Német ügy kavarta föl a rendőrség gyűjtőládájának a tartalmát és a köz-

véleményt gondolkodásra és szemlélődésre buzdította. És gondolkozhatik eleget és láthatott és ítélt is.

Jól illik a mungóuralom koszorújába a rendőrség politikai szereplése, amelyből az alább kikapott esetek csak halvány sejtetői lehetnek annak, hogy mi minden főt és fő a kormány-irányította rendőrkonyhán.

A hatalom tetőpontján állottak rendőreink a május 23. és 24-i tüntetéseken és a dicsőség mámorát élvezték a juniusi parlamenti üléseken. Valami a marokukba került elébb a cézári hatalomból, amely kényre-kezdre osztja a halált és kegyelmet. És, istenemre, cézári módon tudtak bánni a hatalommal. A tizezernyi katonaság védelme alatt érezték kardjuk hatalmát magukkal jöhetően öregek, védtelen békés emberek és iskolás gyermekek, sőt — mint most kiderült — saját fajtájukat se kímélték.

Aztán a képzelt hatalomhoz a dicsőség csatlakozott. Egy rész abból, amit a Tisza örült törvénytíprásai szerrezt, reájuk háramlott, amikor a munkapárt gúnyos kacagása közben a *törvény nevében* hurcolták a képviselőházból az ellenzéki képviselőket, a Justh-féle naiv politikusokat, akik föl merték emelni szavukat a *törvényért, a törvények érdekében*. Mindez az ő dicsőségük és a Tisza közös dicsősége volt és a főrendőr, Boda, elégedetten dörzsölte tenyerét a kijárat jutalmak érzetében és igyekezett azokért urainak Tisza-szellemben megszolgálni.

Egy ilyen szerencsés, jó vásár után Vásárhelyről hazafelé tartott Marci Están bá s megállott Vajában az öreg örménynél. Még korán járt az idő. Kilenc óra alig mult el dél előtt, mikor beült inni virágos kedvében. A kabalák (lovak) ott kinn az utcán, a gazda itt benn az asztal mellett kurjongatva lopták a drága időt majdnem napnyugtáig.

Vendég-vendég! de a vajai öreg örmény kezdte sokalni a dolgot, s megszólította az atyafit.

— Jó volna haza látogatni Están bá!

— Ej-haj! rég nem volt ilyen virágos kedvem!

„Nem megyek én reggeig!

Jól kel a szén, kitelik!”

— Még egy deci masinát tens ur!

Az örmény igaz kiadta, de mormogva ment övéihez a belső szobába.

— Nem tudom mi lesz a góbéval, meg a lovaival, mert inkább az állatokat sajnálom — kezdé panaszkodni katonaságból hazakerült fiának, haza kellene induljon, mert különben rövid lesz neki a holdvilág. Én hiába küldöm!

— Hátha én próbálom meg papa?

— No, hiszem akkor még ugysem fog menni.

— Fogadok, hogy elküldöm.

— Ha kikergeted?!

— Dehogy! a legszebben.

És e törekvésük közben akadt szerencsésük első sorban a Kovács Gyula-féle merénylethez. Itt melegedtek bele felsőbb parancsra először túlon-túl is a politikába és itt botlottak először. Kicsikis megbízatás volt: csak azt kellett megállapítani, hogy a Kovács Gyula 4 golyóján kívül az ötödiknek, a browningnak, nincs gazdája. Vállalták ezt a megbízást akkor, amikor már tisztán látták az esetet, tudták az ötödik lövés tettesét. És kerteltek, hazudtak heteken át, hogy nem tudnak semmit, mignem a főrendőr, akinek furdalta az oldalát a nagy politikai titok, amely hivatva volt a munkapárt tekintélyét megóvni, — folytonos kotyogása közben illetéktelen fülek előtt találta elmesélni az Ertsei Péter esetét.

Ez a leleplezés azonban korántsem hűtötte le a politikai szenvedélyüket, sőt növelte önérzetüket és nagy buzgalommal fogtak működésük betetőzéséül a gyilkos-fogáshoz.

A május 23-i rendőr-áldozat tetteséül három gyanus egyént is letartóztattak és tolytatták ellenük a nyomozást a jelekkel homlokegyenest ellenkező irányban. Mert úgy kívánta a politika. Mert a választójogot követelők elleni attackban elesett rendőr gyilkosa a Tisza-Boda-féle politikai büntető-jogi elvek szerint csak munkás lehet s ilyet a föld alól is kell keríteni. Meg is próbálták és sokáig hintették a port a közönség szemébe, de

— Ismerni kell őket fiam!

— Csak az eszén kell tuljárni.

— No lásd, ez baj. Bajosan hiszem.

— Meglátjuk! Engemet nem ismer.

— Az még rosszabb.

— Még jobb, csak értsünk egyet.

Ha bekerülök az utca felől, — kérdezze meg, mint egy idegentől, hogy mi járatban vagyok?

— Mit akarsz?

— Csak nem mondom meg előre! A siker bizonyos. Tessék kísélni, mert jövők.

No, no! majd meglátjuk! — mondogatá magában az öreg örmény, derék szál fián végig tekintve s kilépdelt a székely atyafihoz az ivóba.

Az ifju örmény nagykabátot öltött magára, esőtartót fogott a kezébe s egy esomó irást beszorítva a hónya alá, az udvar felé kijött az utcára. Kopogtatott, mint idegen, csak azután lépett be a fogadó ajtón.

— Jó estvét kívánok.

— Adjon Isten.

— Ugyan kaphatok egy kis enni, inni valót? — kérde a papától, — igen fáradt és éhes vagyok.

— Szolgálhatok. Friss disznó-aprólék, bor, vagy elébb egy pohárka papramorogót?

— Össze vagyok törődve egészen. Elébb abból a morgóból iszom.

TÁRCA

Egy örmény meg egy góbé.

Irta: Péterffy Tamás.

Góbé! Góbé! most az egyszer te huzod a kurtát, mert az örmény reászedett. Azonban, hogy visszafized-e a rovást? azt majd megkérdem, Agyhába megyek, de a te kaeskarings góbé eszedben bizva-bizom!

Marci Están bának nem volt párja az öreg Firtos hegy környékén, mert olyan jó szén nem nyomta a szekere tengelyét, ha árulni indultak, senkinek, mint a gyulai Marci Estánnak. Gyorsan gyult, jobban égett, többet tartott. Ennyi jósága mellett nem esoda, ha hamarabb eladta valamennyi cimborájánál. Ismerték Agyhától le Segesvárig, Fehérvárig, Vásárhelyig a góbét, s már-már elhitték róla, hogy valami boszorkányság működik közre a dologban, hiszen egy társaságban égetik a szenet?!

Pedig igen egyszerű az egész: Marci Están bá minden zsáktól visszaadott a vásároló eselédnek egy pár fillért s ez azoknak igen jól fogott, úgy annyira, hogy elnézték a zsák kisebbségét érte szivesen.

Ehhez meg ész kell, nem boszorkányság!

végül — ismét egy browning golóba — beletört a foguk. A budapesti vizsgálóbíró, amíg s rendőrség az igazság eszközeiben turkált — napnál világosabb bizonyítékok alapján hozott végzésével orrukra koppintott és rájuk olvasta a gyilkosság vádját: Ritter József, lovasrendőrt egy detektív lőtte le.

Ime, ez a második leleplezés a maga meztelenségében mutatja be a Tisza-rendszer rendőrségét. A Majoros Ádám esete teljes bizonyossággal süti rájuk a rosszhiszeműség bélyegét és megállapítja azt, hogy a testület, mely az igazságszolgáltatás egyik fontos eszköze kellene legyen, ennek rovására orosz rendszerű politikai üldözések eszközévé alacsonyította le magát. És, hogy mennyire érezte a rendőrség politikai szerepe fontosságát, mutatja az, hogy a vizsgálóbírói végzés hírlapi megtámadásával erőszakosan akarta megfordítani a közvéleményt. Véde saját magát, véde a rendszert, amely a politika szabadalmazott bűnözőivé tette őket. Mert mögötte állott a kormányhatalom és ennek árnyékában és biztatására meg merete próbálni a közvélemény félrevezetését. Ez egyszer nem sikerült, ez egyszer határozottan a rendőrség és Boda maradt pácban.

Szomoruan világítja meg ez az eset, hogyan csinálta a Lukács kormány a szocialista, illetve a választójogellenes politikát a zavargók ilyen üldözésével. A kicsinyes trükkök visszielé sülték el.

De vajjon robbantottak-e visszafelé? Amennyire ismerjük ezt a mi bakkáni jogállamunkat, bizvást remélhetjük, hogy minden marad a régiben.

De egy haszna még is van a leleplezésnek. Amin csak örülni tudunk: a május 23-i tüntetéseknek most már egyedüli bűnbakja a rendőrség. Van ebben valami vigasztaló, amikor óriási hajszával a szociáldemokrata pártot, a választójog harcosait akarták — mint állam-

— Tessék helyet foglalni, parancsoljon! — kintatá a papa, míg előhozta az üveget a kis pohárral. Tessék toltson, ha jobban esik. Ugyan, ha szabad kérde-nem, mi járásban méltóztat erre felé utazni?

— Hja, ne is kérdezze uram. Szomorúság!

— No, az nem jó. Talán valami haláleset? — kérdezi a papa, beletalálva magát a szerpébe.

— Hiszen ha csak az volna! de több.

— Szent József!

— Én biztosító ügynök vagyok s most vettem fel egy nagy égési kárt, mely több százezerre rug. Itt vannak az irások. De a mi még sajnosabb, a fele sem volt biztosítva.

— Szörnyűség! és hol történt? — szörnyűkódék az öreg örmény, lapozgatni kezdve az iratok között s majd elmosolyodott, mert a kontós jegyzetei voltak.

— Nem messze innen, egy nagy hegy tetején fekszik a falu, hogy is hívják csak? . . . no, nem jut eszembe, de igaz porrá égett.

— Siklód?

— Nem. Ott van a hegytetőn.

— Borzasztó lehetett.

— Ha még mind otthon lettek volna, az hagyján, de az atyafiak nagyobbára szénnel kóborolnak seerte a vidéken.

— Nem Agyha? — kérdezi a papa. De igen! az, az. Leégett az egész falu.

felforgató elemeket, mint a véres tüntetések indító okait és szerzőit — megfogni, tönkretenni. A rendőrség megfogta saját magát és bármennyire szeretne is félrhzódni a kormány és a munkapárt a tények ereje elől: a rendőrség kudarca ezuttal az ő kudarcuk is volt.

Mineezek ellenére azért valószínű: sem Boda főkapitánynak, sem Angyal detektívnek a hajuk szála sem görbül meg, sem a kormány sokat megtépázott tekintélye nem fog alább szállani. Ellenben az is bizonyos: a Vass Károly, vizsgálóbíró neve ezután az ítélkezése után illetékes körök előtt indexen fog állani és lesheti, a míg független eljárásának emléke lekerül a minősítési listáról. F. U.

Sport.

4 : 4 eldöntetlen mérkőzés. Az U. T. K. veretlensége.

A nagy ágyú is itt volt és a veszély nyomtalanul elvonult az U. T. K. veretlen labdarugócsapata felett.

Ma: 48 órával a vasárnapi mérkőzés után, amikor e sorokat papírra rovom, még miúdig kedvet érek magamban, hogy ott folytassam, ahol vasárnap este fél 8 órakor a mérkőzés befejeztével a szépszámu és előkelő közönség abbahagyta, szeretném a csárdáskalapot a szobám menyezetiig hajigálni, kendőmet lobogtatni és ha már vasárnap be nem rekedtem volna, torkomszakadtából kiabálni, éljenezni, hipp hipp, hurrázni!

Büszke örömmel jelentem e lap sportérdeklődő közönségnek, hogy a vasárnapi mérkőzés ismét az U. T. K. kiváló klaszísának fényes, kétségbevonhatatlan tanujelét adta.

Nem akartuk a mérkőzés előtt megírni, nem akartuk csapatunkat rémitgetni, de nem akartuk a dolgot úgy feltüntetni — mintha előre védekezniék, de azzal az érzéssel néztünk a vasárnapi mérkőzés elé, hogy az U. T. K. ez alkalommal leveti a veretlenség fehér

— Hol volt enstálom? — szól oda figyelve Marci Están bá.

— Sajnálni valók szegények, — folytatá a góbéra sem figyelve, az álbiztosító nr, — úgy maradtak, mint az ujjam.

— Hol volt enstálom? — kérdező fölállva másodszer is a góbé, hogy valjon jól hallotta-e?

— Ott azon a nagy hegyen fekvő faluban, Agyhában.

— Nem tréfálkozik az ur enstálom?

— Itt vannak az irások. Máskülönben kendéhez semmi közöm! — és a vendéglőshöz fordult, — kapok egy szobát az éjszakai, vendéglős ur? Ezeket az irásokat jól el kell zárjam.

— Tens uram, hát igazán Agyhába volt az égés? — fordult az öreg örményhez a megszeppent góbé.

— Itt az irások azt beszélik.

A góbé végig nézett a két uri emberen vagy háromszor, de azok legkomolyabban adták a szerepüket, aztán a kalapját kapva kisietett az ajtón.

— Adjon Isten jócákát! — kiáltott vissza az urakhoz, de akkor már szaladt a szekere felé, hol a kabalákat gyorsan főhámozva vágatva indult Agyha felé.

Messze van Vaja Agyhától! ezt megérezték a nyargaláshoz nem szokott kabalák, mert Etédnél, a patakánál kidültek a hámból s nem mozdultak tovább egy lépést sem. Marci Están bá szomoruan nézte a kabalák

mezét és a szabadkai bajnokcsapat megfoszt benünket büszkeségünktől: veretlenségünktől.

Maguk a szabadkai vendégeink is egy héttel előbb, amikor diadalmas mérkőzésben győzték le saját szűkebb hazájukban egyik legjobb csapatukat, — megmondták, hogy ők most vasárnap leszámolni jönnek és az U. T. K.-t 12 : 0 arányban fogják püffölni.

Mert az nem is verés volna, az püffölésnek is beillene. Szegyenkezve hallottuk ezt a hírt, amely megrősítést nyert azáltal, hogy egy szabadkai újság is ily értelemben hozta, hogy ütött a számolás órája: kapuba a labdat magyar, itt az idő, most vagy soha!

Soha — azt nem mondjuk; képtelenséget nem mondunk, de hogy most le nem gyürtek, arra isten és a jelen voltak a tanuk.

Ez ez a tény oly felemelő, oly lelkesítő, oly büszkévé és meglegedetté tesz, hogy örömben, képtelesen bár, megrázom az U. T. K. csapat tagjainak kezét és szívből gratulálok vasárnapi nagy sikeréhez.

Nem világot megrengető sportszenzációról van szó, csak egy lokális mérkőzésről és hogy mi mégis annyira örülünk neki, — mintha tudja isten, hol és kit vertünk volna le, — azt tessék annak betudni, hogy az U. T. K. fiatal, nem rég alakult sportegylet, mely rövid, de mégis szép, sikerdus sportmultra tekinthet vissza és mert mi lelkesedéssel kívánjuk a sportot városunkban fejleszteni, ápolni, erősé tenni.

Ha tehát a sablonos száraz tudósítás helyett, érzelmeink hurja közberecesen, — azért szives elnézést kérünk, sportlelkeseidünk rezgeti e húrokat.

Szépszámu és előkelő közönség jelent meg vasárnap este a régi sportdiócségek színhelyén: a régi kerékpáropályán, hogy szemtanuja legyen annak a mérkőzésnek, amely a szabadkai és újvidéki színekért folyik és amely hetek óta: több esetben az újvidéki színeket juttatta diadalra.

Lélekzet visszafojtva néztünk ezen mérkőzés elé. Vendégcsapatunk: a Szabadkai sport egylet, csupa délceg atlétá, mindegyikük külön-külön is imponáló, de együttvéve, egy csapatban, még délcegebbek voltak és mi tagadás, a leveretés előérzete lopódzott szívünkbe. De vigasztalt bennünket az a tudat, hogy ettől a csapatától kikapni: igazán nem restelni való.

Lelkes, percekig tartó taps, éljenzés

szolgálatának felmondását. Azok ott maradtak. Ekkor a góbé gyalog szerrel iramodott Agyha felé s háromnegyed óra múlva beérkezett, vagy inkább fölérkezett a faluba.

Szépen süttöt a holdvilág s így erőltetés nélkül is megálthatá, hogy nincs Agyhában még egy szilvafa sem hijja. De azért az esetét nem merete mondani még az élete párjának sem.

— Kend hol jár, hallá-e? — kérdi a felesége.

— Abiza egyik kabalának baja esett ehejt a patakba, de a másik sem jöhetett el a társa nélkül, azért hát egy kis orvossággal rögvést vissza iramodok.

Csakugyan ott találta kabaláit, mikor vissza érkezett az etédi patakhoz, s egyébb baj nem történt semmi, csupán az egyik megvala dörgölve . . .

Két hét múlva újra eljött Vajába Marci Están bá.

— Jó napot tens uram! — köszöntött be az öreg örményhez, ki igen komolyan fogadta,

— Hozta Isten atyafi.

— Ugyan nem találkozhattam-e azzal a biztosító urral?

— Miért?

Szeretnék neki mondani valamit! . . .

De, hogy mit akart mondani a góbé az örménynek? azt nem tudom, mert a fia nem volt otthon és nem találkozhatott vele.

hurrázás fogadta a vendégcsapatot, amikor a pályán megjelent, szinte tüntető vendégszeretettel mintegy gavallér válaszképpen a mi játékosainkat mult vasárnap Szabadkán ért inzultusokért.

A bírói tisztelet az U. T. K. kitűnő bírója: **Horváth Lajos** töltötte be, valósággal salomoni igazságossággal. Nagyon örvendünk, hogy a bíró ennyire pártatlan tudott lenni, ezzel is tanujelét adva a vendégcsapat előtt, az U. T. K. sportérzékéről, urigondolkodásáról.

A vendégcsapat messze felülmúlja az összes többi szabadkai csapatokat. Toronymagasan felettük állanak. Kitűnő játéktudás, katonai fegyelméletesség, onzónélküli összjáték, szép rugások jellemezték a szabadkaiakat, kiknek játékkuk helyenként félelmetesen szép és veszedelmes jó volt. Horváth, Szalay, a szabadkaiak e két erőssége brillírozott.

Az U. T. K. csapata piros zöld dreszükben ugyancsak jó benyomást tettek. A fiúk friss ruganyossággal, győzelem utáni szomjúsággal vetették magukat bele a játékba és miután jóval erősebb, összetrainirozott csapatokkal állottak szemben, valósággal egész énjüket öntötték a küzdelembe, mely végeredményben 4:4 szemben eldöntetlen maradt, megóva az U. T. K. veretlenségét.

Csapatunk mindkét féldőben változatlan kedvvel játszott. Az első goal az ujvidéki kapuba repült melyet Kunszt mesteri lövése az első féldő 20. percében az U. T. K. javára kiegyenlített. Rövidre rá még két goal jött, testvéri egyenlőséggel: egy szabadkai, egy a mi kapunkba. Első féldő: 2:2

A második féldőben az első goalt ismét az ujvidéki kapu érezte meg, de csapatunk erős offenzívája folytán sebes tempóban hamarosan visszazúdta a szabadkaiaknak, kik szívesen viszonzták az ostromot, melynek az ujvidéki kapu a 4-ik goal befogadásával engedni volt kénytelen.

Ekkor következtek a lázas percek. Már csak 15 perc, 10 perc, lélekzetvisszafojtva olvastuk az időt: 5 perc, 3 perc, 1 perc.

És ekkor a mi csapatunk, mint a vérre szomjas saskeselyűk csaptak le a szabadkai kapura és **Schöffler Imre** kapitányunk önmagát is felülmúló, klasszikusan szép és biztos lövéssel a második féldő utolsó percének utolsó másodpercében kiegyenlített az arányt és goalt rúg a szabadkai kapuba.

Elementáris erővel tört ki a lelkesedés, kalapok repültek a magasba, előkerültek a kendők és száz és száz torok diadalmában üdvözölte a helyüket méltóan megált, veretlen ujvidéki csapatot.

Óreg este volt, amikor csapatunk büszkén, mint a gasconi loányok, levonult a pályáról és amíg csak láthatók voltak és amerre csak jártak, lelkes, örvendező és biztató éljenzés kísérte utjukban.

Este a gyógyfürdő parkvendéglőjében a szabadkaiak tiszteletére vacsora volt, amelyen vendégcsapatunk lelkes és szíves ünnepeztetés központja volt.

As ujvidéki csapatban **Schöffler Imre** kapitány, **Andre**, **Rózsa**, **Dugó**, **Dákó**, **Müller**, **Weidmann**, **Geröffy**, **Keleti**, és **Gruity**, játszottak, mindegyik többet is megtéve, mint a mit tőle reméltünk.

Az U. T. K. csapatának megmaradt veretlenségénél is jobban örvendünk annak, hogy közönségünk ilyen lázas érdeklődéssel kísérte a sport ezen szép ágát és tett újabb tanbizonyosságot kifejtett sportérzékéről, tapintatáról és jóízűségéről.

A szabadkai csapat a közönségünk meleg rokonszenvére büszke lehet.

Szak. Sztk. 2:0.

Vasárnap délután izgalmas mérkőzés élvezetében volt része Szeged város közönségének. Ezuttal az immár két évtizedes múltára visszatekintő szegedi Atlétikai-klub és az alig 4 hónapos szegedi testgyakorlók köre mérte össze erejét, melyből természetszerűltg a Szak-nak kellett győztesen kikerülni.

Dacára azonban ezen győzelemnek, határozottan konstatalhatjuk, hogy a Sztk. csapata volt a jobb, amely csapat rövid időn belül meg fogja dönteni a délvidék bármely csapatának bajnokságát. Olyan formát mutatott ez a fiatal csapat, hogy szinte eksztázisba hozta a jelenlevő sportközönséget, különösen az egész ország sportköreiből elismert két hátvéd, **Berke** és **Ludvig** olyan produkciókat végzett, amit, ha véletlenül nem magyarok hanem indiai fakirok lettek volna, a közönség bizonyára szemfényvesztésnek minősített volna. A fedezet sor méltóan megállta a helyét a csatársor jobb oldala pedig, folton ostromolta a Szak. kapuját, míg a baloldal, tekintve, hogy tartalékokból állott, nem felelt meg teljesen hivatásának. Valamennyi fölött magaslott ki a, csapatból **Kiss István**, sport nyelven a „bugacz”, a kapus, aki 10 évnél tovább játszott a Szak. kapujában, ezuttal először vette fel ellene a küzdelmet s méltán meg illeli a délvidék legjobb kapusa címet mert 3 korból fejeit labdát védett ki hihetetlen ügyességével. A Szak. minden játékos megállta a helyét, legszívesebben azonban **Vér** játszott, aki a két goalt is lőtte a Sztk. nak, ellenben ez istenített „Hopi” minden tehetsége eredménytelen maradt **Berke** és **Ludvig** biztos kapcsolásai következtében.

Dacára hogy két goalt lőttek, mégis szó fér a Szak. győzelméhez, mert azt reálisnak el nem ismeri senki, aki a matche lefolyását látta, nem pedig azért, mert a másodfokon képesített Szak. bíró, nem volt képes teljesen megőrizni pártatlanságát, amit eléggé bizonyít az, hogy midőn egy szabálytalan tizenegyet ítélt meg, a védhetetlen lövésű **Vér** nem érvényesítette goalját, hanem a kapu mellé lőtte, mivel ő sem ismerte el annak jogosságát. Féldő 1:0, bíró **Horvát Pál** Szak. volt.

HIREK

Bucsu. Havi Boldogasszony napján, e hó 5-én tartatott meg **Tekian** (Maria-Schnee) az évente szokásos nagy bucsu, melyre az idén messze vidékről is nagyszámu bucsusok érkeztek.

Jótekonyság. F. aug. 1 számban megjelent felhívásra **Human Vilmos** árvái részére **Lövenberg Lajos** volt szives e hó 7-i postautalványon 3 koronát szerkesztőségünk címére beküldeni, mit ezennel nyugtatunk, azal, hogy az adományt rendeltetési helyére juttattuk.

Augusztus a fürdőben. Az augusztus fürdővad méltán köszöntött be az Ujvidéki Városi Jódosfürdőben is, hova augusztus első napjaiban tömegesen érkeztek idegenek, akik a legjobb várakozással néznek ujvidéki fürdőkurájuk elé. A jelleg itt időző idegenek között a következőket sikerült feljegyeznünk: **Omér** bég, **Sarajevo**, **Jagios Anna**, **Vukovár**, **dr. Ungvári József** orvos és neje **Szegedről**, **dr. Nenadovics**, **Irig**, **Dolga Demeter** és neje **adótiszt**, **Ujváradról**, **Chytry Hans**, **Sabak** (Bosznia) özv. **Bányász Szilárdné**, **Ószivác**, **Kliszárics Szófia**, **Belgrád**, **Teodorovits Márkó**, **Sabacz**, **Gréber Ferenc**, **Szond**, **Bugasics Antal**, **Szabadka**, **Halász Ernő**, **kir. járásbíró**, **Köszeg**, **Szabó Pál** plébános, **Zsalya**, **Nick Ernő** jegyző és neje **Gombos**, **Ujfalusy Ferenc** birtokos, **Déva**, **Kovács Péter** Budapest, **Ivancsics százados** Pétervárad, **Piukovits József** birtokos, **Bácsalmás**, **Göndör József** Kolozsvár, **Simonyi Gyula**, **Jászberény**, **Bergerthal Dezső**, **Nagy-Beckerek** stb.

Az ujvidéki Dalárda f. szeptember 8-án rendezendő nagyszabasu mulatságára nagyban folynak az előkészületek s egyre fokozódik az érdeklődés is. A mulatságon tadvalevően résztvesz a kitűnő hírű budapesti „Törekvés” is, melynek titkára e hó 4-én személyesen itt járt, hogy a műsor végleges megállapításában résztvegyen.

Az Erzsébet renoválása. Néhány nap óta az Erzsébet szálló teljesen új mezt öltött. Kovács és Kozma bérlők ugyanis költséget és fáradságot nem kímélve, hogy a mai nagy konkurrencia mellett a közönség egyre fokozódó igényeit minél jobban kielégtessék, egy a szálloda vendégszobáit, mint az éttermet s a kávéházat gyökeres renoválásnak vetették alá, minek következtében a szálloda s annak összes helyiségei kiválóan jó izlésre valló eleganciában, modern kényelemben s fényben pompáznak.

A Frohsinn e hó 4-én tartott hangversenye kitűnően sikerült **Pompás** kedvező idő lévén, a látogatottság mi kívánni valót sem hagyott fenn, a lövölde összes helyiségeit igen nagyszámu közönség tartotta elfoglalva, mely a hangverseny minden egyes számát, főleg **Rechberg Karola** művészi énekét zajos és szünni nem akaró tapsokkal jutalmazta. Az erkölcsi siker mellett megvolt az anyagi is. A Frohsinn mindannyiszor, midőn a nyilvánosság elé lép, nagy sikereket szokott aratni, mert tagjai jó hanganyaggal rendelkeznek s énekük kitűnő begyakorlásra vall. Egy körülmény azonban főleg magyar társadalmunk köreiből nagy visszahatást kelt, t. i. hogy a magyar dal nem igen szokott a Frohsinn műsorán szerepelni, mely különben az elavult „Neusitzer” nevet sem tartotta meg érdemesnek felcserelni a hivatalos és egyuttal törvényes Ujvidéki, illetve „Ujvidéker” névvél.

Tombola. A vár. ártezi fürdőben e hó 4-én hangversenyyel egybekötött tombola volt, mely ritka nagy számban vonzotta a közönséget. A jól sikerült kerti mulatságot nagy mérvben fokozta, hogy a szabadkai Sport Egyesület és az U. T. K. nagyszámu tagjai is a vasárnap mérközés után megjelentek s énekkel, tárogatóval, néger táncal és felkőszöntőkkel nagyban hozzájárultak a vig hangulat emeléséhez.

Házasság. Ifj. **Spirka József** e hó 17-én esküszik meg az ág. ev. templomban **Belohorszky Etelka** kisaszonnyal, **Belohorszky Károly** ev. tanító kedves leányával.

Lövészet. A polg. lövöldében e hó 4-én összesen 395 lövés tétetett a 10 körre osztott, 200 m. távol céllapokra s ez alkalommal díjnyertes lón; még pedig találó lövésért: **Hohlföld J.** 4/18, **Lobenstein K.** 4/16, **Burmans S.** 4/14, **Zanbauer Ag.** 4/13; mély lövésért: **Burmans S.**, **Derner L.**, **Zanbauer Ag.** (X). — Ma vasárnap, aug. 11-én és folytatólag még két vasárnapon a királylövészet tartatik még.

Kivételes nőszülési engedélyek. Az 1912. évi XXX. törvényeikk 87 hatályon kívül helyezte az 1876. VI. t. c. 3. §-ában foglalt ama rendelkezést, amely szerint a kivételes nőszülési engedély elnyerése iránt benyújtott kérvényeknek elsőfoku elbírálása és véleményezése a közigazgatási bizottságok hatáskörébe tartozott. Ennek folytán kivételes nőszülési engedélyek tárgyában most már a m. kir. honvédelmi miniszter a közigazgatási bizottságok véleményének meghallgatása nélkül intézkedik. Ennélfogva a szabályszerűen felszerelendő kérvények ezentul nem a közigazgatási bizottságokhoz, hanem vagy közvetlenül a m. kir. honvédelmi miniszterhez, vagy az illetékes közigazgatási hatóságokhoz nyújtandók be.

Halálhíradás. **Dr. Krutelik Dániel** nyug. szolgabíró életének 46. évében Óbecsén meghalt. Temetése ugy az óbecsei szolgabírószág, előjáróság és lakosság, mint a járásbeli községek nagyszámu képviselőinek élénk részvétele mellett ment végbe. Az elhunyt az óbecsei szolgabírósnál kezdte meg közigazgatási állását s midőn néhány év előtt mint szolgabíró **Palánkára** helyezték át, inkább nyugalomba vonult, semhogy elhagyja szülővárosát, ottani környezetét és jőbarátait.

Zászlószentelés. Az óverbázi József főherceg hadastyán egyesület e hó 18-án zászlószentelési ünnepélyt rendez; az óverbázi ev. templomban d. e. 2 órakor végbemenő zászlószentelési és szegbverési aktus után az Erzsébet ligetben nagy hangverseny és táncmulatság következik.

Kender akadémia címén a „Műszaki Világ” értesülése szerint a földművelésügyi miniszter Szegeden a kenderipar céljait szolgáló szakiskolát ssándékozik létesíteni s az építésre vonatkozó árlejtés még e hó folyamán fog kiírni. E terv megvalósítása folytán tehát Szeged a kenderipar tekintetében egész Magyarországnak központja lesz. Délmagyarország gazdáira is nagy fontossággal bír a terv megvalósítása és bizton várható ennek következtében, hogy a jól fizető kendertermelés jóval nagyobb arányokat fog ölteni.

Eltűntek. Flügelmann J. zombori kezelő főhadnagy 2 hét előtt Budapestre utazott s azóta nyoma veszett. Podgyászt a szállóban hagyta. Zombori rokonai attól tartanak, hogy Flügelmann főhadnagy, kinél 2000 kor. készpénz volt, bűnténynek esett áldozatul. — Hütter Ádám kiskéri kereskedő az elmúlt héten nyomtalanul eltűnt. Az eltűnés oka ismeretlen, a család a hatóság útján körözteti.

Új közsegháza Titelen. Tittel község legutóbbi képviselőtestületi gyűlésén elhatározta, hogy új közsegházát építtesse s e célból 72,000 koronát szavazott meg a Csajkás vendéglő megvételére, melyet alaposan átalakított.

Agyonsújtotta a villám A múlt hét szombatján Bosnyák György titeli lakos mint málahordozó kísérte kocsiját a Tékiára induló titeli bucsusoktat. Mikor Tündéresen túl voltak, hirtelen zivatar keletkezett s a villám agyonsújtotta Bosnyákok és két lovat.

Őszinte megokolás. Egy környékbeli falu borbélyja folyamodott, hogy az ideai katonai gyakorlatoktól felmentessék és nagyon eredeti megokolást eszelt ki. Azt írja folyamodványában, hogy a falu másik borbélyja — mert csak ketten vannak — szintén gyakorlaton van s ha ő is elmegy, nem lesz, aki beretválja, nyírja és szépíti a lakoságot, sőt remek jövedelemtől is elesnek. Valjon a közérdekkel indokolt kérvénynek lesz-e eredménye, ki tudná megjósolni?

Zombori találmány. A villamosvasutak által nap-nap után okozott szerencsétlenségek, elgázolások megakadályozására Szalay Károly zombori lskatosmester igen leleményes készüléket talált fel. Ha a gyakorlatban is úgy beválik, mint ahogy az én miniatűrben bemutatott készülék feltételezni enged, úgy e találmány mindenestre korszakalkotásu lesz.

A zombor-apatin vasutrészen a munkálatok fokozott erővel folynak s immár a befejezés stadiumába jutottak, úgy hogy ez a vasutrász már e hó 14-en át fog adni a közforgalomnak.

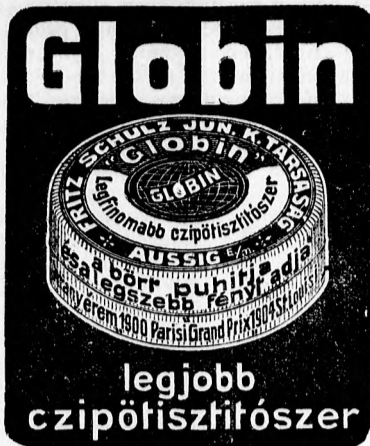
Kedves mama, rosszul vagyok.

Azt hittük, a hegyi levegő használ majd, az orvos azonban azt mondja, hogy inkább tengerre kellett volna mennem! Most azonban már itt vagyok s az állapotom nem engedi, hogy mindjárt elutazzam innen. Kérlek, küldj azonnal néhány doboz valódi Fáy-féle szódenni ásványpaszillát, ez mindig használt nekem és enyhítette a bajomat. Remélem, ha lesz szódenni, elbirom majd a hegyi levegőt is. Egy doboz szódenni ára 1 korona 25 fillér. 1—2

Molyok ellen. A faecet szagát nem kedvelik a molyok és ha ecettel töltött csészével a szekrény aljába tesszük, kimenekülnek belőle. Az ecet szaga pedig gyorsan elpárolog, ha a szekrény ajtaját 1—2 óráig nyitva tartjuk. Párnázott butorokba is lehet ecetbe áztatott rongyokat dugni, ez jó óvszer. Kellemes illata van a kakukfünek és mégis elriasztja a molyokat, ha kis organtinzacska-

ba varrva a ruha és a gyapjunemű közé akasztjuk.

Felelős szerkesztő: **Zanbauer Ágoston.**
Laptulajdonos az ujvidéki függetlenségi és 48-as párt.

4531 1912 tkv. szám

Árverési hirdetményi kivonat.

Dr. Székely József végrehajthatónak Orták Fülöpné végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 41 kor. 70 fill. tőkekövetelés, ennek 1911. évi szeptember hó 11-től járó 5 % kamatai, 25 kor. perbeli 14 kor. 36 fill. végrehajtási már megállapított és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881 LX. t. cz 144 §-a alapján a 146 §-a értelmében az ujvidéki kir. törvényszék mint tekkönyvi hatóság területén levő Orták Fülöpné tulajdonul feivet az urszentiváni 755 sz. betétben A. I. 21-5 sor 1990/2. 1992 1993 hrsz. a jószágtestre 1170 kor. az urszentiváni 1211 sz. betétben A. I. 1-2 sz. 1989/2 1991 hrsz. jószágtestre 1150 kor. és az urszentiváni 875 sz betétben A. I. 1-2 sor 413 és 414 hrsz. jószágtestre 1430 kor. ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Ezen árverés megtartására határidőül 1912. évi augusztus hó 27-ik napjának d. u. 2 órája Urszentiván község házához tüzetik ki és foganatosítása végett Horváth Gusztáv bir. végrehajtó kiküldetik.

ÁRVERÉSI FELTÉTELEK:

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul eladani nem fognak.

2. Az árvevezni szándékozők tartoznak

Na, hallja maga

Szakácsnő, hát miért nem vigyáz jobban, hisz ez nem a valódi; a kávédarálóval,“ mely minden ládikán és minden csomagon

Franck Henrik fiai Kassa

gyarából, I smertető jegyül

s a kitünő M inőség

B iztosi ékálul rajt van

igy perelt a szakavatott háziasszony és viszaküldte az utáncott árut. 1—1

Etablissement MONTMARTRE
PÁRIS BUDAPESTEN
VI., ANDRÁSSY-út 54. EGÉSZÉJJEL NYITVA!

az ingatlan becsúrnak 10 százalékát vagyis 117 kor. 115 kor. illetve 143 kor. készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 nov. 1-én 3333 sz. a kelt igazságügymin. rend 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. cz. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujvidék, 1912. évi június hó 30-án

Vékely Zoltán

s. k. kir. törvényszéki bíró.

Ház eladás.

Bem utca 21. sz. alatt hat utcai szoba, konyha s egy udvari lakás, telek 1 hold és 13 méter nagy. Bővebbet ugyanott.

Jó házból való fiu, kezdő tizetésset mint gyakornok

azonnali belépésre kerestetik.

MOSER és WERTHEIM

Petőfi utca 1.

